

Ivo Peruzzi:

Motto.

Razburkano morje je moj idól:
neskončno v zlu, brezupno v nadi . . .
Le moč njegov ponosni je prestól,
ki roka ga boga ne gladi.

Sam!

Zastonj!
Izkrvavelih več minut
srce ovinjeno ne išče;
pobesil orel ni perut,
ko splaval je čez pogorišče.
Brezdomovinec! Sam!
Tja v luč daljav
zamahnil je ponosni krog
in svojo kri je iz višav
na zemljo vsul in bil je bog . . .

Po poti.

Na levo prostost, na desno mladost,
a v sredi pa fantič korakam.
Pred mano je noč, a v meni je moč,
ker bolnih solz več ne pretakam.

Vi hodite drugi zaripljeni v strah
in tiho bojite se zase,
a jaz pa se smejem v kipečih solzah
in diham življenje le vase.

Tu usta dekliška želeča drhte,
tam kupica kratke minute . . .
Iz duše hitijo mi ptičke-želje
tja v sladke polnoči prečute . .